

Для мене велика честь отримати цю нагороду.

До 24 лютого 2022 року я і мої подруги у Львові допомагали жінкам, які постраждали від насильства, ми вимагали від України ратифікації Стамбульської конвенції, організовували марші на 8 березня, і вуличні акції під час кампанії «16 днів проти насильства», нам погрожували і на нас нападали праворадикальні угруповання, ми вчилися самі і вчили представників держави як краще протидіяти насильству щодо жінок та дискримінації. Ми робили багато і мали плани, що робити далі, для того, щоб права жінок в Україні поважалися більше і захищалися краще.

Але о 5 годині ранку 24 лютого 2022 року, коли люди мирно спали, одночасно в багатьох містах України почалися бомбардування Російською Федерацією. І у нас розпочалося зовсім інше життя.

Ця війна ніби лінза – вона показує у значно збільшеному форматі найкращі та найгірші людські якості.

У перші дні війни ми бачили, як люди на вокзалі в загальній паніці брали штурмом евакуаційні поїзди, які їхали далі на захід, як ті, котрі сильніші, ліктями розштовхували

I am honoured to receive this award.

Until February 24, 2022, my friends and I in Lviv helped women who suffered from violence, we demanded Ukraine ratify the Istanbul Convention, organized marches on March 8, and street actions during the "16 days against violence" campaign, we were threatened and on we were attacked by right-wing radical groups, we learned and taught state representatives how to better counter violence against women and discrimination. We did a lot and had plans for what to do next, so that the rights of women in Ukraine are more respected and better protected.

But at 5 o'clock in the morning on February 24, 2022, when people were sleeping peacefully, bombing by the Russian Federation began simultaneously in many cities of Ukraine. And a completely different life began for us.

This war is like a lens - it shows the best and worst human qualities in a greatly enlarged format.

During first days of the war, we saw how people at the station in a general panic stormed the evacuation trains that were going further west, how those who were stronger pushed the

слабших, рятуючи свої життя. Але разом з тим ми бачили сотні, тисячі волонтерів, які приносили їжу, давали нічліг у своєму житлі, допомагали зовсім незнайомим людям.

Ми почали допомагати найвразливішим жінкам: жінкам, яким понад 65 років, які мають багатодітні сім'ї, мають дітей з інвалідностями, самі мають психічні розлади, страждають від насильства. Ми допомагаємо зараз тим жінкам, яким важче знайти допомогу, котрих виштовхують чужі лікті. Ми почали відкривати притулки для тих, хто добралися до нас. У нас вже діє 7 притулків. Але також ми допомагаємо найуразливішим жінкам, які не змогли виїхати і залишилися зараз у прифронтових зонах. У нас діє онлайн-платформа «Жінка для жінки». Сюди за допомогою може звернутися будь-яка жінка у кризі і будь-яка людина у світі може допомогти цій жінці напяму. Це платформа солідарності та підтримки. І я дякую всім тим, хто допомагає. Ми не маємо змоги зараз публікувати усі просьби про допомогу бо ми їх отримуємо сотнями у день, але ми надсилаємо тим, хто до нас написали 8-10 кілограм базових продуктів, щоб хоч трохи допомогти. Ми вже допомогли тисячам

weaker ones with their elbows saving their lives. But at the same time, we saw hundreds, thousands of volunteers who brought food, provided overnight accommodation in their homes, and helped complete strangers.

We started helping the most vulnerable women: women who are over 65 years old, who have large families, who have children with disabilities, who themselves have mental disorders, who suffer from violence. We are now helping those women who are more difficult to find help, who are pushed out by other people's elbows. We began to open shelters for those who reached us. We already have 7 shelters. But we also help the most vulnerable women who could not leave and now remain in the frontline areas. We have an online platform "Woman for Woman". Any woman in crisis can turn here for help and any person in the world can help this woman directly. It is a platform of solidarity and support. And I thank all those who help. We are not able to publish all the requests for help now because we receive hundreds of them a day, but we send 8-10 kilograms of basic products to those who wrote to us to help at least a little. We have already helped thousands of women, but every day we feel that this is only a small drop of what is needed.

жінок але щодня відчуваємо, що це лише невелика крапля від того, що потрібно.

Щодня я зустрічаюся з жінками, які у біді, в горі, в болі, яким страшно. Але разом з тим я захоплююся їхньою стійкістю, міцністю, силою. Перед тим як їхати до Стокгольму, я була в одному з наших притулків і спитала жінок про те, що я маю передати від них. Одна старенька жінка, яка ледве ходить, мені сказала: «Передайте, що ми вільні люди і воля для нас – це найважливіше! І подякуйте, що нас не залишають наодинці!». Я хочу повторити за цією жінкою: «Так, українки та українці дуже різні. Але прагнення до свободи – це для більшості з нас не просто слова, а потреба і цінність!»

Я зараз одягнена у білу блузку. Це вишиванка. Вона вишита білими нитками по білому полотну. І щоб побачити цю вишивку – потрібно підійти ближче і добре придивитися. Колись в Україні вийшла книга «Білим по білому» про роль українських жінок у історії минулого. І для мене це все ще залишається символом видимості участі і вкладу жінок у ті процеси в Україні, які зараз відбуваються. Це також про невидимість жінок в українському правозахисті і прав жінок у правах людини. Для того, щоб ці аспекти були поміченими – потрібні

Every day I meet women who are in trouble, in grief, in pain, who are afraid. But at the same time, I admire their resilience, strength and power. Before going to Stockholm, I was in one of our shelters and asked women what I should pass on from them. One old woman who can barely walk told me: "Tell me that we are free people and free will is the most important thing for us! And thank you for not leaving us alone!". I want to repeat after this woman: "Yes, Ukrainian women and Ukrainian men are very different. But the desire for freedom is not just words for most of us but a need and a value!"

I am wearing a white blouse now. This is a traditional Ukrainian embroidered shirt vyshyvanka. It is embroidered with white threads on white canvas. And to see this embroidery, you need to come closer and take a good look. Once upon a time, the book "White on White" was published in Ukraine about the role of Ukrainian women in the history of the past. And for me it remains a symbol of the visibility of women's participation and contribution to the processes in Ukraine that are currently taking place. It is also about the invisibility of women in

додаткові зусилля, додаткова увага. Ця премія – це одна з можливостей привернути увагу до тої кропіткої праці, яку роблять українські феміністки в Україні та за кордоном для того, щоб зменшити згубні наслідки війни. В Україні зараз є багато ініціатив та організацій, які віддано працюють, допомагаючи іншим, але також ми відчуваємо підтримку тих активісток, які виїхали за кордон і теж продовжують працювати, допомагаючи найвразливішим людям в Україні та за кордоном.

Щодня я також відчуваю солідарність. Солідарність інших жінок, які волонтерять, допомагають, працюють, відстоюють права інших людей. Моє нагородження було дуже тепло сприйнято моїми колегами. Я отримала сотні дзвінків, тисячі поздоровлень. Це дуже надихає мене продовжувати свою роботу.

Також ми добре відчуваємо солідарність наших колег за кордоном, які дзвонять і пишуть, які допомагають знаннями і коштами, досвідом та дружньою підтримкою, а також цінують наш досвід. Нас дуже підтримує постійний контакт та підтримка мережі Kvinna till Kvinna і мережі WAVE, які вже майже рік значно ближче,

Ukrainian human rights and women's rights in human rights. For these aspects to be noticed, additional efforts and additional attention are required. This award is one of the opportunities to draw attention to the painstaking work that Ukrainian feminists do in Ukraine and abroad to reduce the harmful effects of war. There are many initiatives and organizations in Ukraine now that are dedicatedly working to help others, but we also feel the support of those activists who went abroad and continue to work helping the most vulnerable people in Ukraine and abroad.

I also feel solidarity every day. Solidarity of other women who volunteer, help, work, defend other people's rights. My award was very warmly received by my colleagues. I received hundreds of calls, thousands of congratulations. It really inspires me to continue my work.

We also feel the solidarity of our colleagues abroad, who call and write, who help with knowledge and funds, experience, and friendly support, and appreciate our experience. We are greatly supported by the constant contact and support of the Kvinna till Kvinna network and the WAVE network, which have been standing

ніж раніше, стоять поряд з нами. Дякую вам, сестри!

Солідарність всього цивілізованого світу.

Ми її відчуваємо в Україні. І дякуємо.

Дякуємо за всю ту підтримку, яку ми вже отримали і ще отримаємо. За ті зусилля, які ви робите, щоб бути поряд з Україною у цій страшній війні.

Ця війна показує, на скільки вразливими є демократії, на скільки слабкі механізми забезпечення прав людини, на скільки безсилими ми можемо бути перед грубим нехтуванням норм міжнародного права перед тоталітазмом, диктатурою.

Ця війна – не перша і не остання в історії людства.

І ми зараз на своєму досвіді відчуваємо потребу дієвих міжнародних протоколів, домовленостей, зобов'язань, конвенцій, які б забезпечували надійний захист найвразливіших груп людей, зокрема жінок і дітей від сексуального насильства, згвалтувань під час війни, а також зобов'язань держави, міжнародних гуманітарних організацій, щодо задоволення базових потреб постраждалих, збільшення чутливості до їх досвіду та страждань.

by us for almost a year, much closer than before. Thank you, sisters!

Solidarity of the entire civilized world. We feel it in Ukraine. And thank you. Thank you for all the support we have already received and will continue to receive. For the efforts you are making to stand by Ukraine in this terrible war. This war shows how vulnerable democracies are, how weak the mechanisms for ensuring human rights are, how powerless we can be in the face of gross disregard for the norms of international law in the face of totalitarianism and dictatorship.

This war is neither the first nor the last in the history of mankind.

And now, based on our experience, we feel the need for effective international protocols, agreements, obligations, conventions that would ensure reliable protection of the most vulnerable groups of people, in particular women and children from sexual violence, rape during war, as well as obligations of the state, international humanitarian organizations, regarding meeting the basic needs of victims, increasing sensitivity to their experience and suffering.

Ми зараз на своєму досвіді розуміємо, які підходи потрібні у таких умовах, що може допомогти, а що – зашкодити. І я закликаю до створення безпечних комунікаційних майданчиків для жінок з різним досвідом війни з різних країн, які могли б обговорювати свій досвід і необхідні міжнародні та національні інструменти, які можуть зменшити згубний вплив війни на жінок, дітей та інші вразливі групи людей у цій та майбутніх війнах у світі.

Я мрію зараз про те, що ми знову будемо організовувати марші і вуличні акції в Україні, що ми будемо впроваджувати вже ратифіковану Україною Стамбульську конвенцію, що ми зможемо повернутися до мирного життя. Я розумію, що ми матимемо серйозні виклики, пов'язані зі збільшенням домашнього насильства у сім'ях військових, які повернуться з війни. І ми вже бачимо ці виклики. Ми будемо після війни чути заклики до заборони абортів і посилення праворадикальних наративів, які є наступом на права жінок, бо це нам показує досвід після багатьох воєн у світі. Ми вже зараз маємо думати про те, як цим викликам протидіяти.

Але зараз ми зменшуємо біль та страждання. І хоча ми дуже вразливі, але дуже сильні у своїй боротьбі!

We now understand from our experience what approaches are needed in such conditions, what can help, and what can harm.

And I call for the creation of safe communication platforms for women with different experiences of war from different countries who can discuss their experiences and the necessary international and national tools that can reduce the harmful effects of war on women, children and other vulnerable groups of people in this and future wars in the world.

I dream now that we will once again organize marches and street actions in Ukraine, that we will implement the Istanbul Convention already ratified by Ukraine, that we will be able to return to a peaceful life. I understand that we will have serious challenges with the increase in domestic violence in military families returning from war. And we are already seeing these challenges. After the war, we will hear calls to ban abortions and strengthen right-wing radical narratives that are an attack on women's rights, as the experience of many wars in the world shows us. We should already be thinking about how to counter these challenges.

But now we are reducing pain and suffering. And although we are very vulnerable, we are very strong in our struggle!

І я закликаю кожну людину у світі: давайте думати та робити кроки, для того щоб страждань у цьому світі було менше! Разом ми значно сильніші.
Дякую!

And I call on every person in the world - let's think and take steps so that there is less suffering in this world! Together we are much stronger.
Thanks!